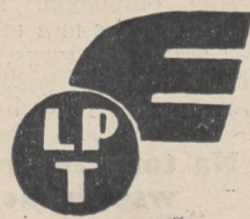

Jedziemy

Tygodnik turystyczny

Nie ma dziś miejsca na tarcia i niesnaski!

Trzeba wprząc wszystkie siły w rozbudowę wielkiej gospodarki turystycznej

Na wszystkich odcinkach naszego życia społecznego wre praca wzmożona, spokojna, nie dająca się ogarnąć żadnym hamującym nastrojom. Widmo grożącego kataklizmu dzisiejszego nie odrywa nam rąk od piór, kielni i pługów — przeciwnie raczej, **zespala wszystkie siły** w dążeniu do jak najszybszej budowy Polski wielkiej, mocnej i gospodarczej.

Obowiązek ten, dyktowany powagą chwili i nakazem kontynuowania nieprzerwanej pracy w każdej dziedzinie gospodarki narodowej, ciąży również na odcinku naszej pracy turystycznej. O jej znaczeniu dla ogólnej struktury gospodarczej, a nawet obronności kraju, wielokrotnie już pisaliśmy na tym miejscu — dość mamy powodów, by uważać tę pracę za równie ważną i pożyteczną, jak wszystkie inne działy gospodarcze, oraz równie pilną i aktualną, jak wszystkie inne posiłkowe przygotowania odporu i obronności.

Gotowi do „zbrojnej turystyki“

Wszyscy przecież zdajemy sobie doskonale sprawę, że turystyka w każdej formie jest dzisiaj świetnym przedszkolem gotowości bojowej.

Dziesiątki tysięcy turystów górskich, narciarzy, kajakowców, automobilistów i kolarzy — oto wyborny materiał ludzki, którego **nie trzeba uczyć teźny, odporności na trudy, odwagi, orientacji w terenie i znajomości kraju.**

Setki tysięcy uczestników turystyki masowej przeszły już dobre „przysposobienie“ szybkiego przemieszczania się z miejsca na miejsce, karności i punktualności.

Zagospodarowaliśmy góry, rzeki i jeziora schroniskami, hotelami, ścieżkami i drogami turystycznymi, wypróbowaliśmy sprawność masowych transportów pociągami popularnymi,

rozbudowaliśmy uzdrowiska, stacje klimatyczne i letniska w pustkowiach górskich i leśnych całej Polski.

W okresie wielkich przemian

Wojna jednak — może być, lub

nie być. W żadnym wypadku nie wolno nam przerywać pracy i wstrzymywać postępu tak żywiołowo rozwijającej się gospodarki turystycznej, zwłaszcza teraz, w chwili najintensywniejszych prac organizacyjnych nad

rozbudową całego życia turystycznego w Polsce.

Leży przecież przed nami o grom pracy. Pomyślny rozwój turystyki popularnej i szeregu nowoczesnych inwestycji turystycznych, będących zasługą Ligi Popierania Turystyki — nie wyczerpują ani części zadań, realizacji których domaga się coraz natęczywiej rozwój innych gałęzi ogólnego ruchu turystycznego.

Wspaniałemu bowiem rozrostowi frekwencji i urzędzeń turystyki masowej **nie sekunduje na żadnym polu**, analogiczny rozwój innych rodzajów turystyki, ani **nie dotrzymuje mu kroku** odpowiednia organizacja terenowa.

Nie ma dotąd ścisłej współpracy, ani nawet zasadniczego porozumienia między akcją turystyki „czynnej“ i turystyki „biernej“, między turystyką a hotelarstwem, między hotelarstwem a przemysłem uzdrowiskowym, między akcją uzdrowiskową a letniskową, między akcją społeczną a inicjatywą prywatną.

Chaos mikrokozmów turystycznych

Cóż mówić o jakiejś **unifikacji ogólnej**, skoro nawet wewnątrz poszczególnych gałęzi ruchu turystycznego i gospodarki uzdrowiskowo - letniskowej panuje dotąd przeważnie **chaos** i brak koordynacji porządku, co bynajmniej nie przyczynia się do unormowania zasad współpracy ogólnej.

W tym rojowisku nieskoordynowanych prądów, jakim jest dziś nasza gospodarka turystyczna panuje skrajne „sobie-śaństwo“, rozgrywające własną politykę na ogólnej arenie turystycznej i nie liczące się z jakąkolwiek symbiozą z pokrewnymi działami gospodarki turystycznej.

Lato na jeziorach Augustowskich

(Dokończenie na str. 2).

Takim odrębnym, samoistnym „mikrokosmem“ jest dziś każde zrzeszenie turystyczne, każde biuro podróży, każde uzdrowsko, nawet każdy hotel czy pensjonat.

Na tory zbiorowej współpracy

Wiele oczywiście trzeba czasu, trudu i dobrej woli, by cały ten rozdrobniony organizm gospodarczy zreorganizować od podstaw i pchnąć na jasno wytyczone tory zbiorowej współpracy.

Olbrzymią wagę tego zagadnienia rozumie w całej pełni Wydział Turystyki Ministerstwa Komunikacji, rozwijający od dłuższego już czasu intensywną akcję w kierunku zrzeszenia poszczególnych galezi turystyki w jednolite związki i stworzenia ogólnej, stałej trybuny porozumiewawczej dla wszystkich czynników naszego życia turystycznego.

Znajdziemy wspólny język

Przed wszystkim to w naszym życiu turystyki „czynnej“, stanowiące bezsprzecznie najbardziej rdzenny i zasłużony czynnik rozwoju ruchu turystycznego, zyskać muszą wspólną organizację w postaci Związku Towarzystw Turystyki Czynnej.

Spodziewać się należy, że ułatwi to znakomicie w współpracy wielkich zrzeszeń turystycznych z ogólną gospodarką turystyczną i przyczyni się rychło do usunięcia wszystkich dotychczasowych tarć i nieporozumień.

Również przewidywany jest w niedługim czasie Związek Związków Propagandy Turystycznej i Regionalnych Związków Letniskowo - Turystycznych.

Państwowa Rada Turystyczna

Ogólna trybuna porozumienia stać się winna Państwowa Rada Turystyczna, której pierwsze zebrańie zapowiedziane jest już na jesień bieżącego roku. Może więc nareszcie nastąpi zasadniczy zwrot w dotychczasowej turystycznej „wojnie nerwów“ i nadejdzie nowa era ogólnej współpracy i rzetelnego porozumienia dla wspólnego dobra.

Tego żąda od nas chwila dziejowa i najwyższy imperatyw wspólnego interesu całej gospodarki turystycznej.

S — T.

22 km ulepszonych dróg otrzyma woj. warszawskie kosztem 2 milionów zł

Roboty drogowe w woj. warszawskim, które rozpoczęto kilka tygodni temu, prowadzone są obecnie w następujących punktach:

Na trasie poznańskim w okolicy Błonia całkowita przebudowa drogi na odcinku 5 km kosztem około 500 tys. zł. Obok drogi budowane są specjalne ścieżki dla rowerzystów aż do granic Warszawy.

Na trasie łwowskim w okolicy Otwocka w przebudowie jest nawierzchnia drogi na przestrzeni 10 km. Koszt przebudowy wyniesie ponad milion zł.

Dokąd wyjechać w najbliższym tygodniu? Najciekawsze imprezy regionalne i sportowe

Sezon wyścigów konnych trwa w Warszawie i w Lublinie. W Warszawie wyścigi odbędą się we czwartek, sobotę i niedzielę 9 lipca, która będzie jednym z najważniejszych dni tegorocznego sezonu wyścigowego. Między innymi na dystansie 3200 m będzie rozegrany bieg o nagrodę im. Prezydenta Rzeczypospolitej 40.000 zł. Poza tym na dystansie 2100 m będzie rozegrany bieg o nagrodę Krasnego 10.000 zł. W Lublinie wyścigi odbędą się tylko w sobotę i niedzielę.

W Lublinie w poniedziałek 3

lipca nastąpi zamknięcie 3 dniowej ogólnopolskiej wystawy koni.

Z wystaw należy wymienić targi na meble w Nowem na Pomorzu, które będą trwały przez cały tydzień.

W dniach od 3 do 5 lipca jak corocznie odbędą się w Kościuchnowce na Wołyniu uroczystości rocznicy bitwy pod Kościuchnowką i pod Polską Górą z 1916 r.

Miłośnicy imprez o charakterze regionalnym w tygodniu bieżącym mogą się wybrać do Dawidgródka na Polesiu, handlowego miasteczka nad Horyniem

gdzie w dniach 3, 4 bm. odbędzie się jarmark dobowy na którym będą sprzedawane wytwory miejscowego przemysłu ludowego. Będzie on też, sposobnością oglądania oryginalnych typów z wschodniego Polesia, przy czym trzeba zaznaczyć, że w okolicy Dawidgródka nie zaginęły jeszcze charakterystyczne poleskie stroje ludowe i bogate hafty u kobiet.

Bardzo malowniczo przedstawia się również ze względu na piękne stroje ludowe z okolic Nadwórnej odpust św. Jana według kalendarza gr. katolickiego, w ruinach klasztoru Bazylianów w Skicie Maniawskim, koło Solotwiny, który przypada w tym dniu w piątek 7 lipca. Dojazd najdogodniejszy z Nadwórnej lub autobusem PKP do Stanisławowa. Masowo frekwentowany przez Huculów jest również odbywający się w tym samym dniu odpust św. Jana w cerkwi gr. katolickiej w Kosowie k. Kolomyi, połączony z kiermaszem. Na odpust ten przybywa po 10.000 Huculów w pięknych strojach.

Wreszcie w Ulaszkowcach na Podolu, malowniczo położonym miasteczku w Jarze Seretu (stacja Jagielnica) odbywa się słynny niegdyś jarmark podolski na konie, który trwa zazwyczaj 3 dni od 7 do 9 lipca.

W Gdyni odbędzie się 7 lipca start do międzynarodowych regat żeglarskich dookoła Godlandii, w Krzemieńcu w dniach 7 i 8 lipca zjazd organizacji młodzieży wiejskiej i robotniczej ku czci Słowackiego, w Częstochowie w dniach 8, 9 i 10 lipca ogólnopolski zjazd tercjarzów św. Franciszka.

Z imprez sportowych zapowiadanych na koniec tygodnia odbędą się w dniach 7 — 9 lipca w Brześciu nad Bugiem zawody tenisowe o mistrzostwo wojska, organizowane przez Związek WKS, w tych samych dniach w Ciechocinku zawody jeździeckie, w sobotę i niedzielę w Pucku kajakowe mistrzostwa Polski, równocześnie w Poznaniu lekkoatletyczne mistrzostwa Polski dla mężczyzn.

W niedzielę 9 lipca odbędą się w Łodzi kolarskie torowe mistrzostwa Polseki na dystansie 1000 m, a w Płocku międzyklubowe regaty wioślarskie. W tym dniu rozpoczyna się też dwutygodniowe krajowe zawody szybowców organizowane przez Aeroklub Polski.

M. O.

Gdynia

Widok ogólny

Huculszczyna i Skolszczyna w broszurach propagandowych

Celem zaznajomienia najszerzych warstw społeczeństwa z walorami letniskowymi i turystycznymi Skolszczyny i Huculszczyny, Związek „Karpaty Wschodnie“ wydał ostatnio dwie broszury informacyjne o miejscowościach letniskowych tych terenów.

Pierwsza „Skolszczyna i powiat doliński“ wyczerpująco podaje opis miejscowości położonych w dolinach rzek: Stryja, Oporu, Swicy i Łomnicy, dokładnie informując o możliwościach wypoczynkowych.

Z ogólnego opisu dowiadujemy się że tereny te pokryte w większej części prąborem posiadają silny zwierozostan, a rzeki Stryj i Opor obfitujące w różne gatunki ryb są dostęp-

ne dla amatorów rybołówstwa, zwłaszcza letników, gdyż łatwo można uzyskać zezwolenie na połów.

Druga broszura „Huculszczyna“ szczegółowo informuje o uzdrowiskach i miejscowościach letniskowych powiatu nadwórniańskiego, położonych w dolinie Prutu, Bystrzycy Nadwórniańskiej i Solotwińskiej, powiatu kosowskiego, kołomyjskiego, śniatyńskiego i stanisławowskiego.

Prace konserwatorskie na Górze Zamkowej w Wilnie otwierają nowe atrakcje dla turystów

Sezon konserwatorski na Wileńszczyźnie już został rozpoczęty. Ważniejsze prace obejmują Górę Zamkową w Wilnie, zamek na wyspie w Trokach i stary zamek w Grodnie.

Na Górze Zamkowej w Wilnie roboty prowadzone były z małymi przerwami przez całą zimę i trwają do chwili obecnej.

Przez zimę zrekonstruowany został dawny wjazd serpentynowy na Górę Zamkową, znajdujący się na północnym stoku wzgórza z wylotem na ul. Syrokonli. Pociągnięto to za sobą konieczność obniżenia poziomu dotychczasowego wjazdu, który będzie i nadal odgrywał rolę głównego wejścia.

Po zakończeniu robót ziemnych i brukarskich przy tych drogach, skasowane zostało dotychczasowe wejście na dziedziniec zamkowy, umieszczone w wylomie murów. Właściwa brama wjazdowa, która odkryta została w ubiegłym roku, zostanie zrekonstruowana.

Roboty wstępne są już rozpoczęte,

polegają one na odtworzeniu muru oporowego, biegnącego wzdłuż murów obronnych. Mur oporowy, umieszczony na urwistym stoku, podtrzymywał będzie drogę prowadzącą do bramy.

W ten sposób dostęp na zamek dla zwiedzających, który obecnie kierowany był krętymi ścieżkami, zostanie ułatwiony w przeciągu przyszłego miesiąca.

Przez odtworzenie dawnego wjazdu, teren góry zamkowej zyskał nową aleję spacerową, z której otwierają się piękne widoki na ruiny.

W związku z zamiarem urządzenia pod otwartym niebem widowiska w rocznicę 25-lecia wymarszu kadrołki — projektowane są na Górze Zamkowej dalsze roboty zmierzające z jednej strony do ostatecznego uporządkowania najbliższego otoczenia ruin, z drugiej do przystosowania wzgórza dla projektowanego widowiska. Zależy to jednak od uzyskania specjalnych na ten cel kredytów.

Bandera L.P.T. nad jeziorem Necko

Czwartek

29

śś. Piotra i Pawła
Czerwiec

nową datą w historii rozwoju Augustowa

Cofnijmy się myślą o dwa lata wstecz.

Nad jeziorem Necko szumi las na wysokim wzgórzu, dumne sosny patrzą w błękit nieba, a fale jeziora daremnie kołaczą o urwisty brzeg, daremnie zachęcają: nie ma łodzi przy tym brzegu, choć tak piękny i nie ma ludzi, którzyby stąd na włóczęgę po bezmiarze wód wyruszyć chcieli.

Malowniczy szczyt Białej Góry nie zna jeszcze widoku ludzkich siedzib, a sosny nawet drwali się nie boją. Nad jeziorem Necko unosi się w całej swojej krasie i potęgze **Majestat Przyrody.**

★

Mija dzień za dniem, miesiąc za miesiącem, ożywił się martwy las gwarem ludzkiej mowy, przyjechali z miasta inżynierowie, śmigają łopaty w krzepkich dłoniach wieśniaków, między drzewami na oczach zdumionych mieszkańców leśnej krainy rosną zręby jasnego gmachu. Chyba mu dobrze tu będzie na tle licznej zieleni lasu, nad wielkim zwierciadłem jeziora...

★

Opadają kartki z kalendarza, jedna po drugiej, jedna po drugiej. Wzmaga się gwar pracy ludzkiej w augustowskim lesie i oto:

Liga Popierania Turystyki
ma zaszczyt prosić

o wzięcie udziału w uroczystości otwarcia i poświęcenia „Hotelu nad Jeziorem” i portu żeglarskiego dnia 29 czerwca w Augustowie.

★

W święto Piotra i Pawła długi pociąg przywiózł gości z miasta. Oczekują ich na stacji gospodarze terenu

pp. wojewoda Ostaszewski, starosta Alexandrowicz, burmistrz Horbaczewski oraz **wielki miłośnik Augustowa, wiceprezes Rady Głównej L.P.T. red. H. Butkiewicz**, spędzający na jeziorach wolne od pracy chwile.

Serdeczne powitanie nieustraszonego opiekuna polskiej turystyki, twórcy wielu inwestycji turystycznych, ministra Bobkowskiego i Jego Małżonki.

Słońce Augustowa mile się uśmiecha do przybyłych, wabią ich zdala swym przepychem ciche jeziora.

Wesołą gromadą idziemy do hotelu,

Widok hotelu od strony jeziora

który tylko 200 metrów dzieli od popularnej wśród automobilistów szosy.

Wylonił się nagle z drzew i zastąpił nam drogę. **radosny i dumny**, spowity dziś w zielen, flagami ozdobiony.

Skromny z zewnątrz, a jednak — jakże estetyczny i miły dla oka!

Przed głównym wejściem, które zagradza dziś tradycyjna wstęga, zawieszona między kolumnienkami, stałe pre-

Flotylla żeglarska L.P.T.

zes Zarządu Głównego, Ligi Popierania Turystyki dyr. Stodolski.

„uroczystością dzisiejszą, brzmią Jego słowa, zamykamy nowy etap prac Ligi Popierania Turystyki, oddając do użytku turystów nowy ośrodek turystyczno-żeglarski, jakim niewątpliwie stanie się Hotel nad Jeziorem i Port Żeglarski L.P.T. w Augustowie...

sły”, na białych czapkach członków Yacht Klubów.

Przemawia nac. **Stopczyński**, przewodniczący komitetu budowy, kreśląc pokrótce dzieje powstania Hotelu nad Jeziorem. Kończy mocnym akordem:

„ten piękny kraj, ten widok rozpostarty nad wodą żagli, ten wielki pęd i zamięłowanie wśród młodzieży i starszych do sportów wodnych musi każdego utwierdzić w przekonaniu, że Polska jest narodem żeglarzy.

Tu na jeziorach znajduje się przedszkole żeglarstwa morskiego, tu przejdzie zaprawę nie jeden z tych, którzy później na Bałtyku pełnić będą straż nad wybrzeżem Najjaśniejszej Rzeczypospolitej...

Pani ministrowa Bobkowska przeciwna wstęgu. Ks. Podbielski dokonuje poświęcenia gmachu, który z tą chwilą oficjalnie rozpoczyna swój żywot.

Oficjalnie — bo w istocie jest już pełen, odkąd został oddany do użytku.

Zwiedzanie. Piękny hall, wielka ze smakiem urządzona jadalnia, szerokie korytarze, miłe nowoczesne pokoje, lśniące białą kafli łazienki. Nawet w drobnych szczegółach znać twórczą inicjatywę arch. Nagórskiego...

Teraz do portu. Własny port L.P.T., a w nim doborowy i liczny sprzęt wodny: 1 łódź motorowa, nosząca nazwę „Liga”, 5 żaglówek, 5 hamburek, 40 kajaków.

Uroczystość poświęcenia portu otwiera red. H. Butkiewicz, pięknym, pełnym umiłowania polskiego krajobrazu przemówieniem.

„Jeziora augustowskie słusznie uchodzą za najpiękniejsze w Europie.

(dokończenie na str. 4).

„Rodzice chrzestni” przed łodziami.

P. minister Bobkowski z Małżonką przy uroczystości poświęcenia portu żeglarskiego.

bo przewyższają pięknem lesi-
stego dostępu do swych wód uzna-
wane dotąd za najpiękniejsze je-
ziora alpejskie, imponujące swym
skalistym, zimnym brzegiem, nie-
dostępnym, i dnem kamienistym,

bo przewyższają le wodą czy-
stą źródłami zasilaną, wodą ru-
chomą, a nade wszystko swobod-
ną, górami nie ujarzmioną.

Wody Jezior augustowskich dum-
nie łączą się z obu swych stron
poprzez Niemen i Wisłę z Bałty-
kiem, przy którym cały naród jak
jeden maż stanął na straży, nie
dopuszczając do pomniejszenia na-
szej skali morskiej.

Niech w dniu uroczystym z no-
wego portu nad Neckiem idzie po-
przez Polskę całą i dotrze do jej
licznych wód śródlądowych zew-
żągla, wiosła, pływanda, niech stąd
wodami Rospudy, Krechowickie-
go, Niemna, Biebrzy, Narwi i Wi-
sły rozbrzmia hasło naszej zapra-
wy, sposobiającej do wielkich zadań
rosnącej i potężniejącej Polski pod
przewodem Wodza Naczelnego
Marszałka Śmigłego - Rydza.

Trzykrotnym echem na cześć Na-
czelnego Wodza odpowiedziały augu-
stowskie bory, wdzięczne za pochwa-
ły, pod ich adresem skierowane.

Z kolei przemawiali: starosta p. Ale-
xandrowicz, głęboko ujmując zagadnie-
nie Augustowszczyzny, burmistrz Au-
gustowa p. Horbaczewski, dziękując
wiceministrowi Bobkowskiemu za po-
parcie i za poczynione inwestycje, któ-
re tak wybitnie przyczyniają się do pod-
niesienia dobrobytu i stanu gospodar-
czego Ziemi Augustowskiej, oraz ko-
mandor augustowskiego oddziału Ofi-
cerskiego Yacht Klubu, płk. Liteski,
który w słowach, pełnych szlachetne-
go zapału, podniósł rolę nowej bandery
na wodach augustowskich.

P. minister Bobkowski w serdecz-
nych słowach dziękuje wszystkim, któ-
rzy przyczynili się do powstania no-
wego ośrodka turystyki i stanu sła-
wnego pojezierza i podnosi zasługi L.P.
T. oraz prasy w tak ważkim dziele po-
pularyzowania turystyki i krzewienia
zamilowania do niej.

— Coraz częściej otwieramy nowe
gmachy, przeznaczone dla turystów,
mówi p. min. Bobkowski, odkąd za
sprawą Ligi Popierania Turystyki, pol-
ski turystyzm zerwał się do imponujące-
go startu.

Jeżeli dziś najpiękniejsze zakątki na-
szego kraju dostępne są szerokim rze-
szom rodaków i budzą podziw gości
zagranicznych — to potężna w tym za-
sługa Ligi.

Hotel, wzniesiony tu nad bezmiarem
wód augustowskich jest zaczątkiem
wielkiego ruchu, bazą turystyki, któ-
ra ogarnie niebawem cały ten piękny
kraj.

Padła komenda: „bandera na maszt!”

Powoli, majestatycznie posuwa się
na linie ku górze wielka błękitna ban-
dera z białymi inicjałami „L.P.T.”

Ukryta w gąszczu drzew orkiestra
gra Hymn Narodowy.

Ucichły rozmowy, zamilkł warkot na
motorówce, stoją na baczność, pa-
trząc, jak urzeczony na bezbrzeżne pię-
kno Necka.

I tu, i nad morzem i we wszystkich

miastach, jak Polska długa i szeroka
grała dziś orkiestra Mazurka Dąbrow-
skiego...

Niezapomniana, krzepiąca i radosna
chwila...

★

Jeszcze chrzest motorówki, żaglówek
i łodzi, a potem — przejażdżki po je-
ziorze.

„Liga” udaje się na pierwszą wycie-
czkę wioząc m. in. p.p. min. Bobkow-
skiego, panią Bobkowską, prezesa Gru-
bera, dyrektorów Kolei, wyższych
urzędników Min. Komunikacji, człon-
ków zarządu L.P.T.

W ślad za „Ligą” wyrusza statek
„Dwernicki” i motorówka, wioząca bli-
sko trzydziestu dziennikarzy, przyby-
łych na uroczystości do Augustowa.

Rozpostarli się żagle nad jeziorami,
wyruszyły z portu kajaczki, zbudziło
się Necko do życia...

Błękitna bandera dumnie powiewa
nad brzegami. Widać ją z daleka, z
bardzo daleka. Mówi ona tym samym
językiem, co jej siostrzyce nad mo-
rzem: że jednakowo drogie są nam
i ziemie nasze i wody i że jednakowo
czujną nad nimi sprawujemy straż.

(old).

Urlopy dla nauczycieli w górach i nad morzem

W programie prac Towarzystwa
Nauczycieli Szkół Średnich i Wyż-
szych, zasługuje na podkreślenie dba-
łość o racjonalny i tani wypoczynek
swych członków podczas wakacji.

W bieżącym sezonie akcja TNSW
w tym kierunku została znacznie roz-
szerzona.

Nauczyciele znajdują możliwość spę-
dzenia wakacji w domach wypoczyn-
kowych TNSW — w Krynicy, Gdyni
i Orłowie Morskim na kolonii nauczy-
cielskiej.

Nowe miejsca wypoczynkowe dla
nauczycieli powstają: w Augustowie,
Goczałkowicach — Zdroju, Kartu-
zach, Krzemieńcu, Łucku i Zakopa-
nem.

Urok pieszej wędrówki w paśmie Gubałówki

Kolej widokowa otwiera nowe horyzonty w turystyce podtatrzańskiej

Zbudowanie kolejki na szczyt Gu-
bałówki otworzyło nie tylko nowe
możliwości dla narciarstwa pod Ta-
trami, lecz także udostępniło nowe
teren dla letniej turystyki pie-
szej.

Otwarte zostały przepiękne wido-
kowo okolice grzbietowe,
ciągące się od Witowa i Cho-
chołowa aż po Spisz. Szczyt
Gubałowski stanowi bowiem znakomi-
ty punkt wypadowy na całe Pod-
tatarze.

Wycieczki piesze w tych stronach,
znacznie łatwiejsze i wygodniejsze,
niż w obrębie samych Tatr, dają ol-
brzymie możliwości krajoznawcze.
Wędrówki takie, dostępne zarówno
dla młodzieży, a nawet dzieci oraz
dla osób starszych, odbywane w wa-
runkach klimatycznych znakomitych
(grzbiety o wzniesieniu przeważnie
ponad 1000 m. n. p. m., o dużym na-
słonecznieniu, a z obfitym przy tym
zalesieniem iglastym), prowadzą przez
nadmierzająco charakterystyczne sta-
re osiedla góralskie, prze-
ważnie partiami szczytowymi pasm
górskich, równoległych do Tatr.

Wędrówka pasmem Gubałowskim
umożliwia tedy przy pogodzie prawie
zawsze zachwycające się wspaniałą
panoramą łańcucha Tatr przy jedno-
czesnych widokach w przeciwnym
kierunku: na Beskid Wysoki
(Piłsko, Babia Góra, Polica), Gorce
(Turbacz, Lubań) oraz Pieniny i
Beskid Sądecki. Dla turysty,
„polującego” na widoki, wycieczki
tego typu są wprost nieocenione, da-
jąc mu wspaniałe możliwości rów-
nież dla sportu fotograficznego.

Przechodząc do szczegółów, trze-
ba nadmienić, że 3 piesze szlaki zna-
kowane z Zakopanego na Gu-
bałówkę (czarny przez Gładkie,
zielony przez Walową Górę i nie-

bieski przez Kotelnice) schodzą się —
podobnie jak trasa kolejki linowej —
opodal szczytu Gubałówki.

Nadają się one znakomicie do zej-
ścia pieszego po wjechaniu wagoni-
kiem kolejki na górę. Na szczycie
punktem centralnym jest restauracja
Ligi Popierania Turystyki i 2 mle-
czarnie góralskie.

Stamtąd (drogowskaz P. T. T.) roz-
chodzą się szlaki znakowane. Przez
Gubałówkę biegnie od zachodu w
kierunku wschodnim tzw. „szlak pa-
noramiczny” znakowany czerwono:
od wsi letniskowej Witowa przez
osiedle Płazówkę i wzniesie-
nia: Mietłówkę, Palenice,
Gubałówkę do wsi grzbietowej
Zubsuche (letnisko, kościół),
skąd opada przez dolinę Suchego
do Poronina, po czym pnie się
znowu w górę na słynny punkt wi-
dokowy na Tatrę, na Galicową
Grapę, następnie zaś grzbietami
Stołowego, osiedlem Knapy

i Wierchem Leśnicy osiąga
górną część Bukowiny Ta-
trzańskiej (znana miejscowość
wypoczynkowa, szosa, pensjonaty,
sklepy, kościół, dom ludowy). Stamtąd
szlak „panoramiczny” (zwaną tak ze
względu na stałe z niego widoczną
jak na dłoni panoramę Tatr Zachod-
nich, Wysokich i Bielskich — na po-
łudnie, i drugą, Beskidów Zachod-
nich — od strony południowej) bie-
gnie przez Głodówkę (dom tury-
styczny Zw. Harcerstwa Polskiego)
do Wierchu Poronicy, tj. do
spotkania z szosą Zakopane — Mo-
rskie Oko, gdzie nawiązuje bezpo-
średnio ze znakowanymi szlakami tury-
stycznymi, biegnącymi w głąb Tatr.

Na zachód od Gubałówki szlak
„panoramiczny” przecina się na prze-
łęczy pod Butorowem z żółto

znakowanym szlakiem, biegnącym z
Zakopanego przez Choćówskie
i w poprzek pasma Gubałow-
skiego do interesującej wsi gór-
alskiej Działisz (nowy, stylowy
kościół drewniany w pięknym pod-
halańskim stylu), skąd dalej, popod
zewsząd widoczną wyniosłością za-
lesioną wierzchu Ostrysza przez
Chochołów (pamiątkowy powsta-
niem górą w 1846 r. przeciw Austrii)
i Podczerwone (st. kolejowa),
przecinając całą polską Orawę
osiąga powyżej Zubrzyicy Gór-
nej sieć szlaków beskidzkich, sku-
piających się przy masowach Ba-
biej Góry i Policy. Jest to
więc szlak pieszy łącznikowy „Ta-
try — Babia Góra”.

Wschodnią część wzgórz Gubałow-
skich przecina również jeden ważny
szlak dalekobieżny: „Pieniny —
Tatry”, łączący Czorsztyn i
Niedzicę znakowaną trasą po-
przez wsi Polskiego Spisza i
słynne z widoków wyniosłości Ma-
góry Spiskiej, a następnie Jur-
gów, Brzegi i Bukowinę Ta-
trzańską (gdzie spotkanie z
Wierchem Bukowiny ze szlakiem „pa-
noramicznym”) ze wsi letniskow.
Murzasichle, przez którą dochodzi
do okolic Toporowej Cyrhli
w pobliżu Zakopanego (na tzw.
Brzezinach).

Z nieznakowanych szlaków polecieć
można też wycieczkę z Gubałówki
do starożytnych wsi góralskich:
Nowego Bystrego, Ratuł-
owa, Cichego; schodząc nimi ku
północy, zejdziemy przez coraz ni-
ższe rejon Podhala aż ku interesu-
jącemu miasteczku: ku Czarnemu
Dunajcowi (st. kolejowa).

Polecenia godne jest odwiedzenie
tej miejscowości w czasie jednego
z większych jarmarków dla zapo-
znanie się z typami ludowymi i wy-
twórczością góralską (zabawkarstwo,
sprzęt gospodarski, zdobnictwo, strój
itd.).

Wreszcie dla osób, nie chcących
zapuszczać się dalej, w okolicy od-
leglejszej, wystarczyć może wędrów-
ka samym grzbietem Gubałówki w
obu kierunkach: poprzez Butorów do
dzikiej, zalesionej i dającej nieocze-
kiwane widoki ku szczytowym par-
tiom Tatr Zachodnich — Paleni-
cy; albo rozslonecznionymi łąkami
na północny wschód, poprzez pię-
ną wieś Zubsuche ku wyniosłej wznos-
zącemu się nad białodunajeckiem i
szafarskim Podhalem szczytowi Ro-
lowego Wierchu.

Przechadzki bliższe i wycieczki
dalsze rozpoczęte z Gubałówki, do-
kąd w parę minut ułatwia dojazd
kolejka linowa naziemna z Zako-
panego, dają wrażenia niezapomnia-
nego piękna przeżyć górskich.

Fragment hallu w restauracji L.P.T. na Gubałównie

Mgr. Witold Mileski.

Tanie wakacje nad morzem

50 proc. zniżki kolejowe od 1 lipca br.

Od pierwszego lipca zaczyna się okres **tanich pobyków ryczałtowych nad Bałtykiem** — od tego dnia obowiązywać będą **50 proc. zniżki kolejowe** na zasadzie kart uczestnictwa Ligi Popierania Turystyki. Zniżka stosowana będzie w ten sposób, że przy przejeździe nad morze opłacać się będzie cały bilet, ostatecznie równocześnie kartę uczestnictwa — powrót zaś odbywać się będzie bezpłatnie po co najmniej sześciodniowym pobycie.

Zniżka przysługuje do wszystkich stacji położonych na odcinku **Gdynia Orłowo — Hel**. Dzięki niskim cenom pobytu, każdy będzie mógł spędzić jeśli nie cały swój urlop letni, to chociaż jego część nad zielono-szafirowymi falami Bałtyku.

Dwadzieścia trzy miejscowości, w których zorganizowane są pobyty, będą mogły pomieścić bardzo liczne rzesze ludzi spragnionych odpoczynku.

Najtańszymi miejscowościami są **Mechelinki i Rewa**, gdzie koszt dziennego pobytu wynosi od zł 3.50. Od 4 zł można mieszkać w **Gnieździe, Ostrowie, Pierwosymie i Tupadłach**. W **Pucku, Swarzewie, Wielkiej Wsi** pobyt kosztuje od zł 4.50, **Chłapowo, Jasne Wybrzeże, Osłonino** mają ceny od 5 zł, **Karwia** zł 5.50; w pozostałych miejscowościach, tj. w **Chałupach, Gdyni, Hallerowie, Helu, Jastarni, Jastrzębiej Górze, Juracie, Kuźnicy, Orłowie, Rozewiu** pobyt dzienny kosztuje od zł 6.

Karty uczestnictwa L. P. T. poza 50 proc. zniżką do miejscowości pobytu, upoważniają również do 50 proc. zniżek na **4 przejazdy wycieczkowe** po wybrzeżu oraz do 10 proc. zniżek na wszystkie imprezy, organizowane przez Biuro Turystyczne L. P. T. w Gdyni i jego Agencje w Jastarni, Orłowie i Wielkiej Wsi Hallerowie.

Cena karty uczestnictwa ustalona została na **zł 44** — przy przejeździe z odległości do 200 km oraz **zł 46** przy przejeździe z odległości ponad 200 km. Karta posiada jednak kupon zaliczenia o wartości zł 36, która to suma bonifikowana jest z rachunku pensjonatu.

Wybór pensjonatów należy do uczestników, dla uniknięcia jednak zbędnych poszukiwań we wszystkich miejscowościach objętych akcją pobyków utworzone zostały **Biura Kwaterunkowe**, które prowadzą dokładną ewidencję wszystkich wolnych pokoi.

Osoby, które mają zamiar swój urlop spędzić w miejscowości Hel, muszą posiadać **dowody osobiste** z poświad-

czonym obywatelstwem, względnie legitymacje urzędnicze oraz przepustkę, którą wydaje Komenda Miasta Gdyni, ul. 10 lutego Nr 29 lub jej Ekspozytura w Przystani Żegluga Polskiej, na moło Prezydenta.

Załatwienie tej formalności uchroni wszystkich od zbędnych kłopotów, na jakie można się narazić omijając obowiązujące przepisy.

Karty uczestnictwa Ligi Popierania Turystyki są już do nabycia w przedstawicielstwach L. P. T. na wszystkich większych stacjach kolejowych, w biurach podróży Francopol, Orbis, Wagons Lits/Cook oraz w Związku Propagandy Turystycznej m. st. Warszawy, ul. Wierzbowa 8. (J. G.).

Kuracja dla starganych nerwów wśród bujnej przyrody Ziemi Wschodnich Wydatne zniżki kolejowe LPT

Zawrotne tempo współczesnego życia w miastach, zmienna różnorodność wydarzeń międzynarodowych, wreszcie codzienny wysiłek przy pracy — oto czynniki, które nawet bardzo odpornym ludziom **zakłócają równowagę myśli**, szarpiają nerwy i doprowadzają tak znane ogólnie wyczerpanie nerwowe.

Bez odpowiedniego odprężenia, bez należytego wypoczynku nie podobna dziś podjąć zadaniom, jakie z coraz większą bezwzględnością nakłada na człowieka życie. Toteż do roli **wypoczynku nerwowego** przykładają się obecnie wielką wagę, starannie dobierając sobie miejsce dla spędzenia okresu urlopowego.

A wypoczynek taki nie wszędzie można znaleźć. Nawet najsławniejsze miejscowości uzdrowiskowe, choć bogato wyposażone w przeróżne źródła lecznicze i urządzenia, są zazwyczaj gwarne i atmosferą codziennego życia nie różnią się wiele od przeciętnego dużego miasta. O wypoczynek dla nerwów trudno w takiej atmosferze.

To też ludzie, którzy pragną choć na krótko zapomnieć o miejskim tempie, coraz częściej szukają wypoczynku **wśród ciszy lasów, jezior czy pól**, gdzie hałasy wielkiego świata nie docierają. Tym się tłumaczy wzrastające u nas zainteresowanie naszymi **Ziemiemi Wschodnimi**.

Ten kraj bujnej egzotyki zarówno jeśli chodzi o naturę jak i folklor, pełen niespotykanego gdzie indziej uroku, stanowi **doskonały teren wypoczynkowy**. Cisza borów, majestatycznych i ogromnych, spokój bezkresnych rozlewisk wodnych a obok tego **bogactwo żywności** — oto zalety, które mają znaczenie pierwszorzędne.

W tym roku przybyła jeszcze jedna zaleta: **tani dojazd na Ziemię Wschodnią**. Obecnie każdy, kto pragnie urlop tutaj spędzić, korzysta z 50-proc. zniżki kolejowej na podstawie karty uczestnictwa LPT.

Zniżka kolejowa obowiązuje do wszystkich stacji, położonych na wschód i północ od linii demarkacyjnej, przebiegającej przez stacje: **Sokolka — Krynki — Hajnówka — Zabinka — Dorotyszcz — Steble — Holo — Sienkiewiczówka — Radziwiłłów**.

Wyjazd może nastąpić z każdej stacji, leżącej na zachód lub południe od powyższej linii, z tym jednak, że odległość taryfowa przejazdu wynosić musi co najmniej **250 km w jedną stronę**.

Posiadacze kart uczestnictwa korzystają ponadto z **czterech przejazdów za zniżkę 50 proc.** pomiędzy stacjami objętymi linią demarkacyjną, co niewątpliwie podnosi atrakcyjność wyjazdu szczególnie dla tych, którzy zapragną bliżej poznać urok Ziemi Wschodnich.

Dozwolona jest również przerwa w podróży w **Wilnie**, o ile Wilno leży na trasie przejazdu.

Cena karty uczestnictwa LPT wynosi 3 zł. Sprzedaż kart oraz bliższe informacje w przedstawicielstwach LPT na większych stacjach kolejowych i w biurach podróży.

Słońce, woda i góry Ryczałty LPT w Karpatach Wschodnich

Zorganizowane przez LPT letnie pobyty ryczałtowe w **Ślasku i Siankach** zainteresowały bardzo szerokie rzesze letników, którzy już licznie napływają do obu tych miejscowości, a zapewne w najbliższych dniach — ze względu na początek miesiąca — przybędzie tu nowa fala gości.

Ślasko i Sianki mają już dziś **swoją renomę**. Obie miejscowości zyskały masowych zwolenników jeszcze w okresie zimowym, a dziś zastępy te rosną. Nic dziwnego, gdyż walory wypoczynkowe Ślasku i Sianek przemawiają do każdego.

Ważną rolę odgrywają też **dogodne warunki pobytu**, dzięki ryczałtom LPT. Przed wyjazdem należy tylko zaopatrzyć się w **kartę uczestnictwa LPT w cenie zł 18 i 20** — zależnie od odległości.

Karty uczestnictwa dają możliwość korzystania z **33% zniżki kolejowej** w przejeździe pierwotnym, po sześciodniowym zaś pobycie w jednej z tych miejscowości, **powrót następuje bezpłatnie**.

Czas pobytu urlopowego można dowolnie przedłużyć, jednakże w ramach ważności karty uczestnictwa.

Do karty uczestnictwa dołączony jest **kupon zaliczeniowy wartości zł 13.50**, która to suma potrącona będzie z rachunku za pobyt w pensjonacie.

Pomieszczenie zarówno w Ślasku jak i w Siankach można znaleźć w **luksusowych hotelach LPT** oraz w dobrych pensjonatach, o cenach umiarkowanych.

Poza doskonałymi warunkami wypoczynkowymi, jak **plaża, słońce, woda** itp. — obie miejscowości posiadają **przepiękne okolice** zalesione oraz szereg **ślicznych górskich punktów widokowych**, które stanowią **ogromną atrakcyjność** cel wycieczek.

Bliższe informacje o wyjazdach do Ślasku i Sianek otrzymać można w przedstawicielstwach LPT na większych stacjach kolejowych oraz w biurach podróży; tamże sprzedaż kart uczestnictwa.

W słońcu nadmorskiej plaży

Wagonem campingowym po Polsce

Jakie okolice można zwiedzić w kolejowej wędrowce campingowej?

W nr 21 „Jedziemy” z dn. 11 czerwca rb. umieszczono artykuł informacyjny o wycieczkach w wagonach campingowych, podając spis stacji przewidzianych jako miejsce postoju tychże wagonów.

Obecnie o miejscowościach tych podajemy szereg informacji krajowych dla orientacji publiczności, chcacej przy pomocy wagonów campingowych zwiedzić piękniejsze okolice kraju.

W Karpatach wybrano stosunkowo liczne stacje jako miejsca postoju wagonów campingowych, a to zarówno w Beskidach Zachodnich, jak w Środkowych i Wschodnich.

Na Śląsku

W Beskidach Śląskich znajdują się dwie stacje postoju wagonów campingowych, a to Skalité w okręgu Czadeckim na linii Zwardoń-Czarna na ich zboczach południowych, oraz w Wapienicy na linii Biesko - Cieszyn na ich zboczach północnych. Z każdej z tych stacji prowadzi znakowane ścieżki na okoliczne szczyty górskie aż po Barania Góra ze źródłami Wisły, obydwie stacje mogą być również dogodnym punktem wyjścia wycieczek na Zaozie.

W Małopolsce

Zachodniej

W Beskidach Zachodnich stacją postoju wagonów campingowych będzie tylko Dobra, stacja kolejowa przy linii Chabówka — Nowy Sącz położona na poziomie 560 m n. m., wśród malowniczych gór Beskidu Wyspowego (Mogiela 1171 m). Można stąd robić wycieczki na te góry, oraz do niedalekiego zakładu kąpielowego w Rabce.

W Beskidach Środkowych jako stacja postoju wybrano Grybów, miasteczko do niedawna powiatowe, malowniczo położone nad rzeką Białą przy linii kolejowej Tarnów — Nowy Sącz, oraz położone przy tej samej linii również nad Białą wśród gór niższych stacje Bogoniowice - Cieżkowice. W sąsiedztwie tej stacji w lesie miejskim malownicza grupa skał zwanych „Skamieniały Miastem”.

W dolinie Wisłoka przy linii kolejowej Jasło — Rzeszów stacją postoju będzie miasteczko Frysztak, pięknie położone w okolicy zalesionych gór, przewyższających 500 m n. m. W dolinie Górnego Sanu, przy linii kolejowej Sanok-Chyrow, w okolicy niewysokich, ale bogato zalesionych gór, w sąsiedztwie licznych lotnisk szybowców leżą stacje postoju Zagórz, miasteczko przy ujściu rzeki Osławy do Sanu oraz Załnuż, wieś z ruiną zamku Kniów, położona przy początku słynnych serpentyn przy szosie z Sanoka do Przemyśla. W okolicy tej stacji postoju jest jeszcze Komańcza, stacja linii kolejowej Nowy Zagórz — Łupków, położona na poziomie 500 m n. m. w dolinie Osławicy, niedaleko punktu gdzie obecnie schodzą się granice Polski — Węgier i Słowaczyny. Na okolicznych górach wspaniałe lasy mieszane z dużą ilością olbrzymich jodeł.

W Bieszczadach

W Beskidach Wschodnich stacjami postoju są Starzawa, wieś w dolinie Strwiąża, przy linii kolejowej Chyrow — Sanok, położona wśród zalesionych gór na poziomie 400 m n. m. Jasienica Zamkowa, stacja linii kolejowej Sambor — Sianki, położona niedaleko źródeł Dniestru,

wśród gór przewyższających 900 m n. m., Sokoliki, wieś położona niedaleko źródeł Sanu poniżej Sianek na poziomie 720 m n. m., z wycieczkami na Wysokie Szczyty Zachodnich Bieszczad (Tarnica 1348 m), oraz Ławoczne końcowa stacja linii kolejowej Stryj — Ławoczne, położona niedaleko źródeł Oporu, w głębi Bieszczad w sąsiedztwie granicy węgierskiej na poziomie 670 m n. m., sąsiadująca ze Sławskiem.

Na Huculszczyźnie

Na Huculszczyźnie przy linii kolejowej Stanisławów — Worochta stacją postoju będzie tylko Mikuliczyn, duża wieś huculska i lotnisko w dolinie Prutu, 600 m n. m., dobry punkt wyjścia wycieczek w Gorgany, Beskidy Huculskie i na Czarnohorę.

W Poznańskim

Na zachodnich kresach woj. poznańskiego wybrano cały szereg stacji jako miejsce postoju wozów campingowych w bogatej w lasy i jeziora okolicy Pojezierza Wielkopolskiego, szczególnie w okolicach miast Sieraków i Międzychodu. Ci którzy tutaj wybiorą pobyt campingowy poznają wspaniałe lasy dawnej puszczy Nadnoteckiej, a wśród nich kilkadziesiąt głębokich jezior o przeczystej wodzie, idealnych dla kąpieli i sportów wodnych. W okolicy tej, przy linii kolejowej Szamotuły - Międzychód leżą stacje postoju wozów campingowych Chrzypsko, Sieraków, Kłosewice i Zatoń. Szczególnie miłym może być pobyt w Sierakowie ze względu na to, że stacja kolejowa sąsiaduje bezpośrednio z pięknymi lasami i dużymi jeziorami. W tej samej okolicy również w sąsiedztwie jezior przy linii kolejowej Międzychód — Zbąszyń leży stacja postoju Górzyn, a niedaleko przy linii kolejowej Międzychód — Poznań stacja postoju Prusim.

Cokolwiek dalej na południe, również w okolicy bogatej w jeziora przy linii kolejowej Zbąszyń — Leszno leży stacja postoju Włoszakowice, ulubione miejsce wycieczkowe mieszkańców Leszna, z trójkątnym w założeniu pałacem rokokowym, niegdyś ks. Sułkowskich z połowy XVIII w.

Do grupy jezior wielkopolskich należy zaliczyć również słynną Kruszwice, legendarną siedzibę Popiela

Piasta, obecnie miasteczko o 4000 m położone na Gopłem, największym jeziorze zachodniej Polski. Nad jeziorem kąpiele, łodzie, wycieczki motorówką, dobra plaża, legendami otoczono.

W wagonie campingowym

na Mysia Wieża, kolegiata romańska z XII w. wreszcie fabryka win owocowych Makowskiego. Niezbyt dalekie wycieczki do zakładu kąpielowego w Inowrocławiu, wykopalisk historycznych w Biskupinie, oraz do Gniezna.

Na Pomorzu

Na terenie województwa pomorskiego mamy miejsca postoju wybrane w taki sposób, aby można sobie było dowolnie wybrać postój w najpiękniejszych okolicach tego województwa tj. nad dolną Wisłą, w Szwajcarii Kaszubskiej, Borach Tucholskich i na Pojezierzu Brodnickim.

Nad dolną Wisłą miejscami postoju są stacje Orlęcym, małe lotnisko między Toruniem a Ciechocinkiem, położone wśród ogromnych lasów niedaleko brzegu Wisły i Ciechocinka, Łęgowo, znana stacja sportów wodnych z wyścigowym torowiskiem przy ujściu Brdy do Wisły, Ostromecko, wieś położona pięknie wśród ogromnych lasów na prawym brzegu Wisły na krawe-

dzi wyżyny Chełmińskiej z popularnym źródłem stołowej wody mineralnej „Maria” oraz Gnień, bogate w zabytki ze średniowiecza miasteczko bardzo pięknie położone na wzgórzu przy ujściu Mławawy do Wisły, które zachowało jeszcze podsienia w Rynku.

W Borach Tucholskich

Środkową część woj. pomorskiego na zachód od Wisły zajmują Bory Tucholskie, ogromny kompleks leśny, obejmujący około 2000 km kw. lasu od Koronowa po Tucholę, Starogard i Nowe. Wśród tych lasów le-

żą duże jeziora, a płynące w kierunku południowym dopływy Wisły, Brda, Czarna Woda i Mławawa, rzeki o czystej wodzie i wartkim prądzie o typie rzek górskich, tworzą wśród nich piękne doliny. Jest to doskonały teren dla miłośników wycieczek kajakowych. Z czterech stacji postoju wozów campingowych w Borach Tucholskich leży Tleń w ich części północnej nad Czarną Wodą, Leosia, w części wschodniej niedaleko Łaskowic i przegrody w Gródku, Ciekocyn, położony niedaleko doliny Brdy nad 6 km długim jeziorem w części zachodniej, zaś malownicze miasteczko a zarazem lotnisko Koronowo, posiadające wspaniałą kościół niegdyś Cystersów, w części południowej nad Brdą, na północ od Bydgoszczy.

W Szwajcarii Kaszubskiej

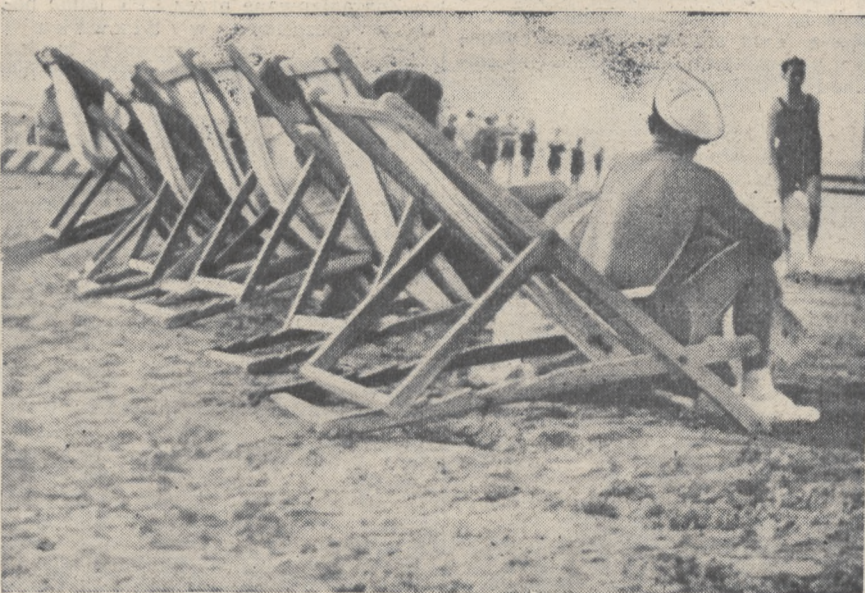
W Szwajcarii Kaszubskiej, malowniczej pagórkowatej okolicy, bogatej w jeziora, położonej między morzem a Borami Tucholskimi (powiaty kartuski i kościerski) leżą wśród pięknych lasów dwie stacje postoju wagonów campingowych, a to Miechucin nad Łebą przy linii kolejowej Kartuzy-Kętrzyno, oraz Dzierżyno, wioska na wschód od Kartuz na przesmyku między dwoma jeziorami w sąsiedztwie dzikiego jaru Raduni, zwanego Babim Dołem.

Pojezierze Brodnickie

Wreszcie na Pojezierzu Brodnickim tj. w najpiękniejszej okolicy woj. pomorskiego na wschód od Wisły, gdzie wśród dużych lasów leży kilkadziesiąt malowniczych jezior w trójkącie Brodnica — Nowe Miasto — Lidzbark, leżą trzy stacje postoju: Najnowo, Tama Brodzka oraz Klonowo, przy linii kolejowej Grudziądz — Mława. Pierwsze dwie są dogodnym punktem wyjścia wycieczek: nad Jeziora Brodnickie, trzecia do malowniczego wawozu Braniczy, która płynie wśród dużych lasów.

Stacje postoju w środkowej i wschodniej Polsce opiszemy w najbliższym numerze „Jedziemy”.

Dr M. Orłowicz

Na słonecznej plaży

Z UZDROWISK I LETNISK

Walka z „hienami uzdrowiskowymi“

Plaga pokątnych pośredników rujnuje i demoralizuje nasz przemysł uzdrowiskowy

Największą bolączką naszych pięknych zdrojowisk, to **plaga ulicznych pośredników**, narzucających przyjeźdnym pokoje i mieszkania w pensjonatach. Szkodliwe działanie tych jednostek, nieprawidłowych w zupełności do prowadzenia tego rodzaju „przedsiębiorstwa“ przedstawiamy poniżej jako ostrzeżenie dla przyjezdnych i kuracjuszy w uzdrowiskach.

Przed rozpoczęciem sezonu, taki agent zgłasza się do zarządu pensjonatu i zastrzega sobie z góry haracz od każdego przyprowadzonego gościa w wysokości zł 15—30, w przeciwnym razie grozi, że pensjonat stał będzie pustką przez cały sezon.

Gdy właściciel lub dzierżawca odmówi „pośrednik“, taki

odstrasza gościa najróżniejszymi sposobami,

przedstawiając w najgorszym świetle pensjonat, nawet najsolidniejszy, jego obsługę, wikt i gospodarkę.

Nie gardzi on takimi nawet środkami jak udzielanie gościowi zmyślonej informacji jakoby pensjonat, do którego zamierza zjechać kuracjusz, a który nie opłacił się ulicznemu „nagabywaczowi“ — spalił wczoraj w nocy, albo że gospodarz, czy ktoś z gości zmarł i dziś właśnie będzie pogrzeb, lub że w tym pensjonacie wybuchł tyfus, albo inna choroba zakaźna, i że dom został zamknięty przez władze sanitarne, względnie, że pensjonat prowadzi kuchnię na łożu, margarynie itp., że tam goście chorują, że jest brudno, kiepska obsługa, gospodarze niegrzeczni i wiele wiele innych zarzutów cięższego lub lżejszego kalibru.

Handel gośćmi

Właśnie ci nielegalni pośrednicy, uprawiają formalny **handel gośćmi** zajeżdżającymi do pensjonatów. Z reguły w interesie tych ulicznych pośredników leży, by kuracjusz nie zjechał do tego właśnie pensjonatu, do którego zmierza, czy to dla tego że polecili mu go znajomi, czy też wyczytał anons w dzienniku.

Pokątni pośrednicy już zwykłe na dworcach kolejowych (układni i nawet przyzwoicie ubrani) zaczepiają przyjezdnych, ofiarowując, w bardzo zresztą grzeczny, lecz rażąco natarczywy sposób, swe usługi pośrednictwa — oświadczając, że on jest z biura pośrednictwa, że ułokuje gościa w bardzo dobrym i tanim pensjonacie i rzekomo nie żąda za to żadnej zapłaty, co z reguły rzeczy jest wierutnym kłamstwem.

Obrona przed natręctwem

Czujemy się w słusznym obowiązku przestrzec wszystkich, by tych ulicznych pośredników, nagabyjących w pociągach, na peronach i na dworcach kolejowych, a najczęściej w czasie wsiadania do dorożek, lub też na ulicach w zdrojowiskach, **ignorować** a w razie, gdy taki osobnik natrętnie się narzuca, **zażądać interwencji strażnika zdrojowego, lub organów P.P.**, których w tym celu wysłała się do każdego pociągu, do pilnowania porządku.

W wypadku, gdy czasem przyjezdny kuracjusz oświadczy nagabyjącemu go pośrednikowi ulicznemu, że już ma pensjonat, to pośrednik taki, z reguły zgani ten pensjonat i choćby, on był najlepiej prowadzony, to powie że to bardzo drogi pensjonat i że on

w danym wypadku służyć może znacznie lepszym i tańszym i t.p., a za swe usługi nie żąda rzekomo zapłaty.

Podwójne łapówki

Te „całkiem szczerze i bezinteresowne“ informacje pośredników, trafiają tym łatwiej do przekonania, że następują w momencie, kiedy przyjezdny zmęczony kilkugodzinną nieraz podróżą, pragnie jak najprędzej, znaleźć dach nad głową. Zmęczony i zdezorientowany kuracjusz, niejednokrotnie chory, pozwala się zaprowadzić czy też zawieźć ulicznemu pośrednikowi do zachwalanego przezeń pensjonatu i wynajmuje tam pokój, narażając się od tego momentu na natrętne i ordynarne nagabywanie przez pośrednika o wygórowaną zapłatę za pośrednictwo i na to samo narażając również i gospodarza pensjonatu, gdyż tak jedna strona, jak i druga, dla świętego spokoju musi wreszcie dać takiemu pośrednikowi po 10 czy 15 zł.

Nowe metody żerowania na kuracjuszach

Pośrednicy uliczni lubią na jednym gościu zarabiać po kilka razy. Już po dwóch lub trzech dniach, czyha taki pan na swego „klienta“ i pyta troskliwie, czy jest zadowolony z pensjonatu.

Otrzymawszy zaś często odpowiedź niezdecydowaną, przeprasza w bardzo grzecznej formie gościa, tłumacząc, że pensjonat ten był bardzo dobry, lecz „widocznie w ostatnich dniach musiał się popsuć“, a on o tym nie wiedział; gość nie musi tam mie-

szkać, bo on znajdzie pensjonat lepszy nawet bardzo dobry, może zań ręczyć i t.p.

Tak opętana ofiara lokuje się znów w innym pensjonacie, gdzie pośrednik otrzymuje nową zapłatę, tym razem już tylko od właściciela.

Bywają wypadki, że pośrednik taki ułokowawszy gościa w pensjonacie nie lepszym niż poprzedni — poleca swą ofiarę koledze, który znów ją gdzieś indziej lokuje, tak że zdarza się że niejeden kuracjusz mieszka w ciągu

swego pobytu w czterech pensjonatach.

Niektórzy z tej bandy, grasują w pociągach zdążających do uzdrowisk, a niejednokrotnie promień ich „pracy“ sięga na kilkadziesiąt kilometrów przed uzdrowiskiem. Z tymi winna wszcząć bezwzględna walkę — kolej.

Goście przybywający do uzdrowisk, we własnym więc interesie winni wystrzegać się tych „szakali i hien uzdrowiskowych“ i w sprawach kwaterekowych zwracać się jedynie i wyłącznie do Zarządów Zdrojów, Komisji Zdrojowych, czy Letniskowych, Biur Informacyjnych Ligi Popierania Turystyki, lub innych koncesjonowanych, na terenie poszczególnych uzdrowisk. W tym bowiem tylko wypadku, można mieć stuprocentową gwarancję, że informacja udzielona będzie bezstronnie i rzeczowo!

Nowoczesny Dom Zdrojowy w Morsynie

Podmiejskie letniska Krakowa wchodzą na drogę postępu i rozwoju

Krakowski Związek Letniskowy i Wydział Powiatowy w Krakowie rozpoczęły ostatnio prace nad najbliższymi Krakowa położonymi miejscowościami, które posiadają wielkie walory let-

niskowe i turystyczne. Do miejscowości tych zaliczono narazie:

Bolechów, Mników i Tyniec.

Zwrócono w pierwszym względzie uwagę na **udostępnienie komunikacji** tych miejscowości, na ich wygląd zewnętrzny oraz na stan sanitarny pomieszczeń letniskowych. Stosunkowo najlepiej przedstawiają się te zagadnienia w Mnikowie oraz w Tyniec. Obie te miejscowości bowiem poza walorami natury czysto letniskowej i wypoczynkowej, posiadają również doskonałe warunki turystyczne.

Mników znany jest oddawna dzięki malowniczości wawozowi wapienne-
mu, który krajobrazowo zbliżony jest do doliny Prądnika. Tyniec zaś położony pięknie nad Wisłą, posiada dobrze zachowane ruiny starożytności opactwa Benedyktynów.

Drugim bardzo ważnym zagadnieniem są prace inwestycyjne z dziedziny letniskowo - turystycznej.

Zwrócono przede wszystkim uwagę na **wzmocnienie atrakcyjności**. Na pierwszy ogień poszedł Mników, gdzie już kończy się budowa prymitywnego na razie basenu kąpielowego, który jednak w przyszłości będzie rozbudowany, ulepszony. Niewątpliwie przyczyni się on do tego, że mieszkańcy Krakowa będą tu spędzać wolne niedziele i święta w ciągu upalnego lata.

Akcja inwestycyjna letniskowo - turystyczna w innych letniskach podkrakowskich została przełożona na rok przyszły, gdyż organizatorzy nie chcieli rozdrabniać kredytów przeznaczonych na ten cel. Planują jednak inwestycje dla tych miejscowości są już obecnie opracowane i na pewno będą zrealizowane.

Z drobnych inwestycji o charakterze bardziej turystycznym należy jeszcze wspomnieć o wznowieniu prac nad **znakowanym szlakiem turystycznym dookoła wielkiego Krakowa**, który połączy wszystkie miejscowości letniskowe i turystyczne, przyczyniając się do wzmocnienia ruchu wycieczkowego, zwłaszcza młodzieży szkolnej i robotniczej.

Na deptaku w Kryńcu

Jastarnia przoduje w ruchu inwestycyjnym Wybrzeża

Przygotowania do tegorocznego sezonu nad polskim wybrzeżem prowadzone były niezwykle intensywnie już od pierwszych dni marca. Dały one jaknajlepsze rezultaty. We wszystkich uzdrowiskach nadmorskich uporządkowano jezdnie, stworzono liczne, bogato zaopatrzone w kwiecie zielenie oraz w szeregu miejscowości na półwyspie Helskim usunięto największą bolączkę, to jest doprowadzono niemal do wszystkich pensjonatów i will kanalizację.

Na czoło wysuwa się jednak bezspornie Jastarnia, która w po-

równaniu z rokiem ubiegłym zmieniła się do niepoznania. Tak, jak jeszcze w roku ubiegłym z trudem można było znaleźć drogę bitą, tak teraz do rzadkości należy ulica niezabrukowana.

Szczególny podziw, wśród tych, którzy czerwiec spędzali w tej miejscowości, budzi kolosalne tempo budowy Domu Zdrojowego. W marcu bież. roku położone były dopiero fundamenty, obecnie zaś budynek ten jest już całkowicie wykonany i w dniu 1-go bm. oddany był do użytku.

Tratwami po wodach Dunajca

W krainie baśni i cudów przyrody

z wycieczką oddziału LPT w Krynicy

Biuro Turystyczne Ligi Popierania Turystyki w Krynicy, pragnąc uprzystępnąć jak najszerzszemu rzeszom kuracjuszy i turystów poznanie pięknych zakątków okolic Krynicy, organizuje codziennie szereg wycieczek, po bardzo przystępnych cenach, głosząc przy tym znane hasło: „**POZNAJ PIĘKNO KRAJU OJCZYSTEGO**”.

Jedną z najbardziej „wziętych” wycieczek — to wycieczka w Pieniny i do Szczawnicy. O jej popularności świadczy chociażby tylko to, że w ro-

ku ubiegłym odwiedziło Pieniny około 4.500 osób z Krynicy.

Jest to wycieczka całonocowa połączona ze spływem przez pieniniski przełom Dunajca, który jest jednym z najpiękniejszych przełomów górskich w Europie (obecnie w całości należy do Polski). Dunajec przepływa tu przez pasmo skaliste, ciągnące się od Białki przez Czorsztyn — Trzy Korony (982 m. n. p. m.) — Wysokie Skałki (1052 m. n. p. m.) Sokolicę, aż po Obidze, a nawet śmiało rzec można, po

doliny pięknego Popradu.

Trasa wycieczki biegnie z Krynicy, przez Nowy Sącz — Jazowsko — Łacki. Po drodze smaczny pstrąg w Kreścienku — stolicy obszaru, zamieszkałego przez górali pieniniskich. Miasteczko to — jak głosi legenda, założone zostało przez św. Kingę.

Dalsza trasa biegnie malowniczo położoną szosą przez Smoskę do Czorsztyna i Niedzicy. Po drodze podziwiamy piękną panoramę Tatr (do dziś w śniegu) oraz rozległe widoki na ziemie spiskie i Babia Góra. Na ruinach starego zamku w Czorsztynie — „Duch zamku” — Brynarski 70-letni staruszek — przewodnik zaznajomi nas z burzliwymi dziejami tej prastarej posiadłości Raubritterów, oraz rolą, jaką odegrała w historii naszych dziejów.

Spływ Dunajcem trwa około 3-4 godzin. Począwszy od Sromowiec Niżnych, rozciąga się przed naszymi oczyma „kraj baśni i cudów przyrody”. Tutaj, jednym tchem „połykamy” wra-

Na Dunajcu

żenia, które do końca życia, pozostawia niezatarte wspomnienia.

Pełni zachwytu, wysiadamy z regionalnych tratw, na przystani w Szczawnicy, skąd oczekujące nas samochody podwożą na zasłojony obiad.

I. L.

Nie ma specjalnych utrudnień dla turystów i letników w Beskidach Wschodnich

Na terenie Beskidów Wschodnich na obszarze województwa stanisławowskiego, t. j. począwszy od wsi Klimiec na wschód obejmując już i okolice Ławocznego, wzdłuż grzbietu Karpat oraz wzdłuż Czeremoszu kwestie ruchu turystycznego zostały unormowane zarządzeniem Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.

Na podstawie tego zarządzenia ruch turystyczny nie doznaje żadnych przeszkód na obszarze całych Beskidów Wschodnich, z wyjątkiem wąskiego pasa strefy nadgranicznej o szerokości 2 — 6 km. wzdłuż granicy polsko - węgierskiej i polsko - rumuńskiej.

Strefa nadgraniczna nie obejmuje większych miejscowości wypoczynkowych, uzdrowisk i stacji klimatycznych jak Kosów Huculski, Kutry, Żabie, Worochta, Tatarów, Mikuliczyn, Jarencze, Delatyn, Pasieczna, Zielona, Skole, Hrebenów, Sławsko itd., tak, że pobyt w tych miejscowościach odbywa się bez żadnych ograniczeń.

Jedynie przy wycieczkach w góry leżące już częściowo w strefie nadgranicznej, potrzebne jest

zezwolenie na pobyt w strefie nadgranicznej. Zezwolenia takie wydają starostwa właściwe ze względu na miejsce zamieszkania, przy czym należy jednak starać się o zezwolenie takie dosyć wcześnie przed wyjazdem. Ponadto dowódcy najbliższych kompanii K.O.P. w okolicy zamierzonej wycieczki wydają również takie zezwolenia, wskazanym jest jednak raczej już przed wyjazdem zaopatrzyć się w zezwolenie ze starostwa.

Nie potrzebują zezwolenia urzędnicy państwowi, pozostający w służbie państwowej, pracownicy kontraktowi, urzędnicy przedsiębiorstw państwowych, oficerowie i podoficerowie w służbie czynnej i rodziny tych osób. Wymagane jest jedynie posiadanie ważnej legitymacji służbowej.

W tym stanie rzeczy więc wyjazdy w Beskidy Wschodnie nie natrafiają na żadne specjalne trudności a piękno tamtejszych stron powinno jak najbardziej zachęcić wszystkich do wyjazdu do tamtejszych miejscowości.

Dozwolone jest również dokonywanie zdjęć fotograficznych nawet na terenie strefy nadgranicznej, z wyjątkiem obiektów wojskowych, kolejowych i pocztowych.

Stacja obsługi turystycznej nad jeziorem Narocz

W związku ze wzmożonym ruchem turystycznym w okolicy Jez. Narocz. Związek Propagandy Turystycznej Ziemi Wileńskiej postanowił uruchomić we wsi Kuna (punkt dojazdu koleją i autobusem) stację obsługi turystycznej.

Placówka informacyjna będzie pomagać letnikom i turystom przy poruszaniu się w terenie. Każdy będzie mógł otrzymać wyczerpujące wiadomości o letniskach, schroniskach, szlakach wodnych itd.

W uruchomieniu tej pożytecznej placówki przysłała z pomocą Liga Popierania Turystyki, pragnąc przyczynić się do usprawnienia obsługi turystycznej nad jeziorem Narocz.

Gdynia. Widok z portu rybackiego

Dokąd wyjechać?

Ulgi wyjazdowe i pobyty ryczałtowe Ligi Popierania Turystyki

Nad morze. Od 1 lipca obowiązują 50 proc. zniżki kolejowe przy wyjazdach do 23 nadmorskich miejscowości, gdzie LPT zorganizowała tanie pobyty ryczałtowe.

Oto miejscowości, gdzie można spędzić tani urlop: Mechelinki, Rewa, Gnieźdźewo, Ostrów, Pierwoszyn, Tupadły, Puck, Swarzew, Wielka Wieś,

Chłapowo, Jasne Wybrzeże, Ostonino, Karwia, Chałupy, Gdynia, Hallerowo, Hel, Jastarnia, Jastrzębia Góra, Jura-ta, Kuźnica, Orłowo, Rozewie.

Ceny kart uczestnictwa LPT zł 44, oraz 46, — zależnie od odległości. Ceną tą objęty jest również kupon zaliczeniowy, wartości zł 35, którego równowartość potrącana będzie z rachunku za pobyt w pensjonacie.

Do Sławski i Sianek na tani urlop. Karty uczestnictwa LPT upoważniają do 33% ulgi kolejowej w przejeździe pierwotnym i do bezpłatnego powrotu. Nadto liczne udogodnienia na miejscu. Ceny kart uczestnictwa zł 18 i zł 20, zależnie od odległości, wraz z kuponem zaliczeniowym na koszty pobytu wartości zł 13.50. Dobra okazja spędzenia tanio i przyjemnie okresu urlopowego.

Na Ziemię Wschodnie. Od 20-go czerwca br. obowiązują 50% zniżki kolejowe do szeregu miejscowości Ziemi Wschodnich. Wyjazd za kartami uczestnictwa LPT w cenie zł 3.

Bliższe szczegóły o powyższych imprezach oraz ulgach kolejowych otrzymać można we wszystkich przedstawicielstwach LPT na większych stacjach kolejowych, w biurach podróży „Orbis”, „Francopol” i Wagons Lits-Cook oraz w Związku Propagandy Turystycznej m. st. Warszawy, ul. Wierzbowa 8.

Tamże sprzedaż kart uczestnictwa LPT.

ILUSTROWANY TYGODNIK TURYSTYCZNY „JEDZIEMY”

pod kierownictwem redakcyjnym Dr. Kazimierza Saysse-Tobiczyka

Redaktor: Edward Quirini

WYDAWNICTWO LIGI POPIERANIA TURYSTYKI

Cena egzemplarza 10 gr. prenumerata kwartalna 1 zł wraz z przesyłką pocztową

Adres Redakcji: Warszawa, Marszałkowska 3/5 (Dom Prasy S.A.).
Sekretariat Redakcji, czynny codziennie w godzinach od 12 — 14 po poł. — pokój Nr 303, tel. 8-02-40 wew. 100.
Administracja: Zarząd Główny Ligi Popierania Turystyki, Warszawa, Mokotowska 61, tel. 7.17-74

Druk Dom Prasy S. A. Warszawa